

strikt. I det Sogn, hvor jeg bor, er der 8 Brandfogeder, og jeg vilde finde det urimeligt der at ansætte ogsaa 8 Bygningsfogeder. Jeg mener, at det maa overlades til Sogneraadets Skøn, om der skal ansættes en eller flere Bygningsfogeder i en Kommune. Det er af allerstørste Betydning at de, som bygge, faa at vide, hvorledes de maa bygge. Jeg tror, at de allerfleste ville have Bestemmelser, der saa meget som muligt sikre imod Brandfare. Det er i de byggendes egen Interesse, at der bliver ansat Mænd, som ere klare over, hvorledes en ikke brandfarlig Bygning skal indrettes, men de ville ikke kunne varetage deres Hverv som tilsynshavende, med mindre der kommer et Paabud om, at Bygningerne skulle anmeldes for dem. Jeg vil ønske, som det blev udtalt i Gaar, at dette Tilsyn maatte blive udvidet til ogsaa at omfatte dem, som bygge uden for den i Lovforslaget bestemte Afstand. Jeg mener, at alle byggende bør være underkastede de samme Bestemmelser, om end der ganske sikkert er størst Risiko, hvor der bygges tæt sammen.

Om de autoriserede Skorstensfejere skal jeg ikke sige ret meget. Jeg finder det rigtigt, at der bliver nogle fast ansatte Skorstensfejere. Nu bliver Arbejdet tidt meget mangelfuldt udført, og jeg kan ikke tro andet, end at der meget let maatte kunne findes dygtige og samvittighedsfulde Mænd omkring i Kommunerne, der kunde paatage sig dette Arbejde. Men derimod er jeg som de allerfleste Talere absolut imod, at disse Skorstensfejere skulle syne deres eget Arbejde, og her er jeg inde paa det tredje nye Punkt: Brandsynet. Det er udtalt i Motiverne, at det nuværende Brandsyn er mildest talt uvirksomt. Det blev ogsaa af den ærede Folketingsmand for Ribe (Busk) udtalt, at selv den Gang han gik som Brandsyn, var det ikke meget bevendt med Tilsynet. Jeg er nu ganske vist noget bange for, at det maa sættes i Forbindelse med den provisoriske Godsejer, han gik med, og at de maaske havde noget andet at tale om end netop det, de vare ude for. Brandsynsvidnerne ere i Reglen Mænd, der vælges paa Omgang, hvad der vistnok er alt andet end heldigt. Derimod mener jeg, at dette Eftersyn vedblivende bør paahvile Brandfogden, og det maa sikkert blive et meget virksomt Eftersyn, naar det sættes i Forbindelse med den Mand, som har Tilsyn med Bygningernes Opførelse. Han maa dog være selvskreven til at være med til dette aarlige Eftersyn.

Dette henstiller jeg til nærmere Overvejelse i Udvalget.

Hvad det gælder om ved en Brandlovs Affattelse er, at der saa meget som muligt tages Sigte paa først at redde Menneskeliv, dernæst Husdyrene og endelig saa meget Indbo og Gods som muligt. Nu er det jo meget godt, at Forslaget paabyder, at der over alle Udgangsdøre for Rum, hvori der opholder sig Mennesker og Dyr, skal, hvis det ikke er en høj Gavl eller Kvist, være Ildgitter, eller at Taget skal være bundet med galvaniseret Tækketraad. Men det er sikkert for lidt. Jeg tror ikke, man gik nogen for nær ved at forbyde, at overalt, hvor der er saa let antændeligt Materiale som Straa, Rør eller lignende, skulde man binde med galvaniseret Jerntraad. Som fremhævet af det ærede Medlem for Bogense (Aadal) drejer det sig kun om en lille Udgift. For at kunne redde noget i en brændende Bygning, gælder det særligt om, at Taget og Loftet er nogenlunde solidt og godt. Maa jeg i Sammenhæng hermed henlede Opmærksomheden paa, at det burde paabydes, at Loftet over Staldbygninger skulde være dannet af ildfast Materiale, i alt Fald af sammenføjede Brædder eller, hvad der er meget almindeligt, af gennemskaaeren Gran med Ler ovenpaa. Hvis Taget ikke kan skride ned og Loftet ikke falde ned, er der i 99 af 100 Tilfælde Betingelse for at redde Kreaturerne. Jeg mener, at dette maatte være i Landbrugsvel forstaaede Interesse. Der er vist ingen her, der ikke vil erkende, at Hø og Halm paa et Stænge over Kolader taber meget i Næringsværdi.

Der blev i Gaar talt om Manglen ved Sprøjterne i Ildebrandstilfælde. Det viser sig desværre meget ofte, at det er galt med Slangerne, naar Sprøjterne skulle i Virksomhed, saa der kunde vistnok her trænges til en lille Skærpelse. Der staar i Lovforslagets § 4: Beg-, Tjære-, Fernis- og Trankogier, Tegl- og Kalkovne samt Vindmøller maa ikke opføres nærmere ved anden Mands Grund end 50 Alen. Ved Vindmøller forstaar jeg ogsaa de nu i Landbrugs Tjeneste saa meget benyttede Vindmotorer, enten de nu have 4, 6 eller mange Vinger. Jeg mener, at disse Vindmøller ikke skulle staa i samme Række som de farlige Kogier. Jeg formaar ikke at se, hvad Brandfare der er ved dem. I de Aar, jeg som Rigsdagsmand har været her i Kjøbenhavn, har jeg flere Gange haft i Kommission fra Møllejere at opnaa Dispensation i Ministeriet fra Brandpolitiloven